

Uznawanie kwalifikacji zawodowych nabytych w UE

4 stycznia 2022 r. Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej podjęło:

STANOWISKO Nr 3/22/P-VIII
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 4 stycznia 2022 r.

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej po zapoznaniu się z projektem (z dnia 8 grudnia 2021 r.) ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej zamieszczonym Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacji nie zgłasza do tego projektu uwag.

Regulacje objęte ww. projektem ustawy nie będą mieć zastosowania w postępowaniach prowadzonych przez rady lekarskie związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych lekarzy i lekarzy dentyistów oraz przyznawaniem im prawa wykonywania zawodu. Zgodnie bowiem z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej jej przepisy stosuje się do uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Warunki uznawania kwalifikacji zawodowych lekarzy i lekarzy dentyistów przez rady lekarskie oraz tryb związanego z tym postępowania określają zaś co do zasady przepisy ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyisty.

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej stwierdza jednocześnie, że omawiany projekt rozszerza i doprecyzowuje zawarte w ustawie o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej regulacje dotyczące sprawdzania znajomości języka polskiego osób, których kwalifikacje zawodowe podlegają uznaniu w Polsce. W szczególności projekt utrzymuje regulację, zgodnie z którą właściwy organ, z własnej inicjatywy, może sprawdzić znajomość języka w każdym przypadku w stosunku do osoby wykonującej zawód mający wpływ na bezpieczeństwo pacjentów.

Powyższe, niewątpliwie słuszne rozwiązanie, dodatkowo wskazuje na oczywiście niewłaściwe uregulowanie w art. 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyisty kwestii związanych z możliwością i sposobem weryfikowania znajomości języka polskiego przez lekarzy i lekarzy dentyistów ubiegających się o tzw. uproszczony dostęp do wykonywania tych zawodów w Polsce.

